

Nowy rosyjski pocisk samosterujący

#Konflikty zbrojne #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 3 marca 2026

Pod koniec 2026 Rosja rozpoczęła wykorzystywanie w wojnie na Ukrainie nowego pocisku samosterującego Izdielje 30. Poinformował o nim we wczorajszym raporcie Główny Zarząd Wywiadu (GUR) Ministerstwa Obrony Ukrainy. Nowy pocisk jest przeznaczony do odpalania z bombowców strategicznych Tu-95MSM i Tu-160M z użyciem wyrzutni AKU-5M (standardowo startują z nich pociski H-101, H-55 i H-555).

Według źródeł ukraińskich, twórcą Izdielje 30 jest Korporacja Takticzeskoje raketnoje woorużenje (KTRW, dawne Państwowe Centrum Badawczo-Produkcyjne Zwiezda-Strieła). Konstrukcyjnie pocisk bazuje na przeciwokrętowym H-35U mobilnego kompleksu Bał, ale jego wymiary zostały powiększone. Według źródeł ukraińskich, Izdielje 30 ma składane skrzydła o rozpiętości 3 m i średnicę kadłuba 580 mm.

Schemat nowego rosyjskiego pocisku samosterującego Izdielje 30 według Głównego Zarządu Wywiadu Ministerstwa Obrony Ukrainy

Nowy pocisk jest wyposażony w nowy, kompaktowy silnik turboodrzutowy Izdielje 64R, produkowany przez ODK-Saturn. Dzięki niemu osiąga prędkość przelotową 720

km/h. Źródła ukraińskie szacują zasięg pocisku na co najmniej 1500 km. Izdielje 30 jest więc tańszą wersją pocisku H-101 używanego przez rosyjskie lotnictwo dalekiego zasięgu, a jednocześnie ma potężniejszą, opracowaną przez GosNIIMasz, 800-kg głowicę bojową (podstawowa wersja głowicy H-101 ma masę 400 kg, a zasięg pocisku wynosi 2500 km).

Według GUR, pocisk Izdielje 30 jest wyposażony w system nawigacji satelitarnej oparty na GPS/GLONASS, pierwszy w rosyjskim pocisku manewrującym. Łączy on odporny na zakłócenia odbiornik sygnału satelitarnego z cyfrową anteną Komety-M12 produkowaną przez WNIIR-Progress i jednostkę odbiorczo-obliczeniową produkowaną przez KB Nawis, opartą na odbiorniku NAVIS NR9. Do ich integracji wykorzystano interfejs wyprodukowany przez ANPP Tiemp-Awia, znaną z produkcji pokładowych

sterowników do kierowanych bomb lotniczych. Wszystkie trzy komponenty systemu nawigacji zawierają podzespoły pochodzące od producentów zagranicznych, w tym ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Szwajcarii, Chin i Holandii.

Szczałki pocisku samosterującego Izdeliye 30, który spadł na terytorium Ukrainy / Zdjęcie: via X

Elektroniczny układ sterowania głowicą bojową BUBS-30, produkowany przez ZIP, oparty jest na podzespołach rosyjskich. Jego głównym komponentem jest 32-bitowy mikrokontroler ARM

1986VE1AT wyprodukowany przez PKK Miłandr.

GUR MOU szacuje, że wytworzenie Izdeliye 30 kosztuje równowartość 500-700 tys. USD. To 2 razy mniej niż koszty produkcji H-101, szacowane na równowartość 1,2-1,5 mln USD. Może to pozwolić na znaczne zwiększenie produkcji pocisków samosterujących dla WKS FR (w październiku 2025 użyły one 270 takich pocisków różnych typów).